

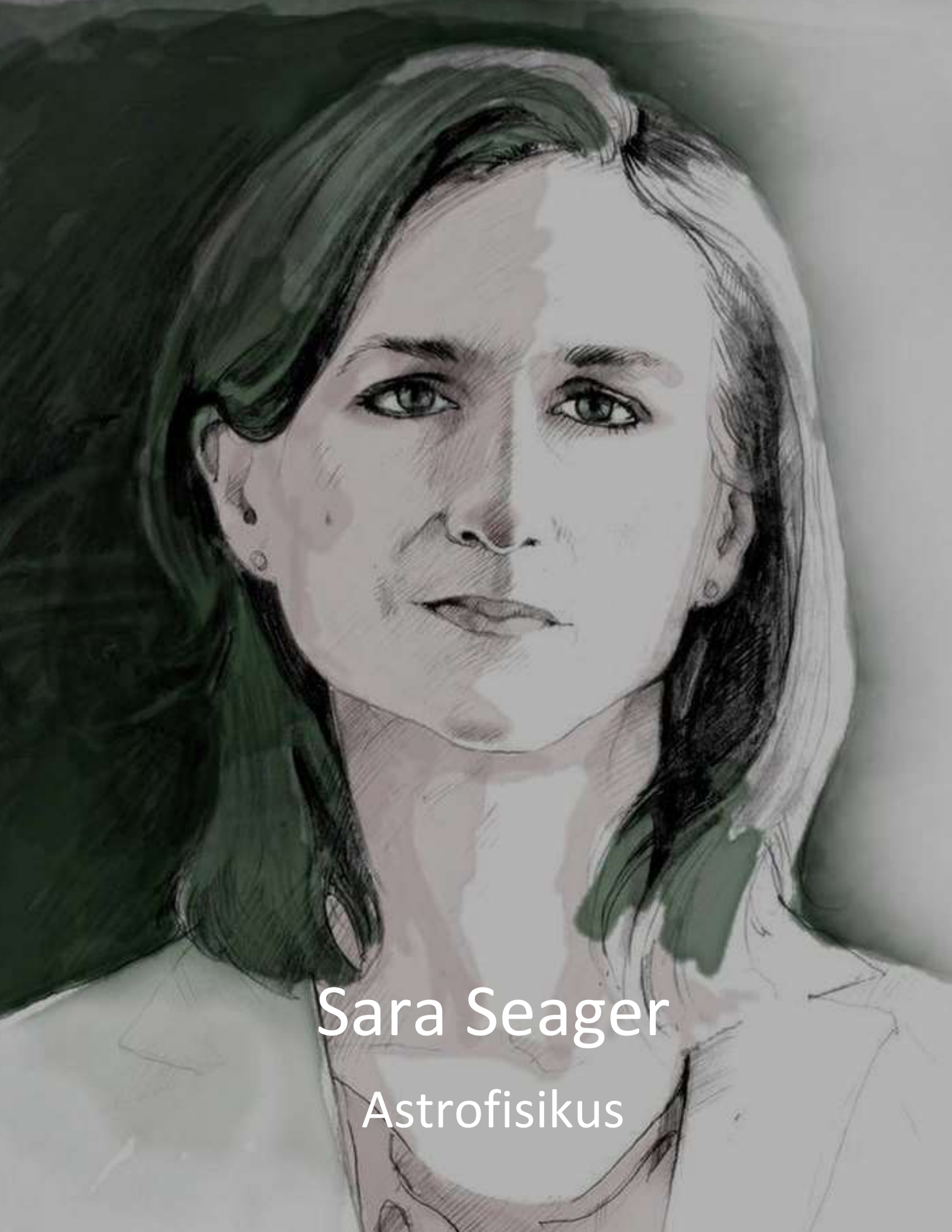
Meisies wat Grootgeword het om die Wêreld te Verander

Sara Seager

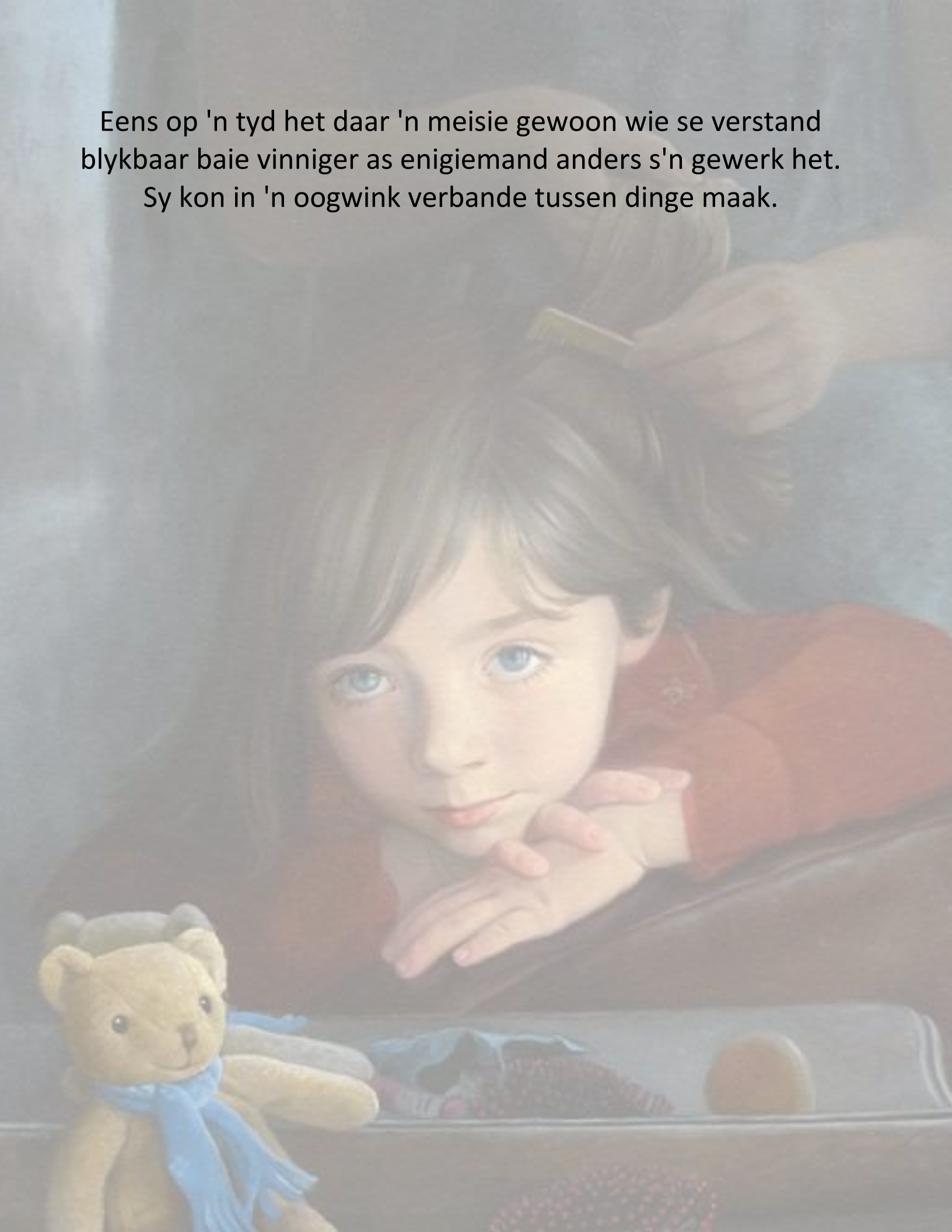
Sofia Lonescu

Sara Seager

Astrofisikus

Eens op 'n tyd het daar 'n meisie gewoon wie se verstand
blykbaar baie vinniger as enigiemand anders s'n gewerk het.
Sy kon in 'n oogwink verbande tussen dinge maak.

Sy het nie TV gekyk nie, want dit het stadig en vervelig gelyk. Sy het dit verkies om in haar slaapkamer te wees en deur haar teleskoop te kyk.

Terwyl ander mense na die maan of
die sterre gekyk het. Het Sara na die
spasie tussenin gekyk.

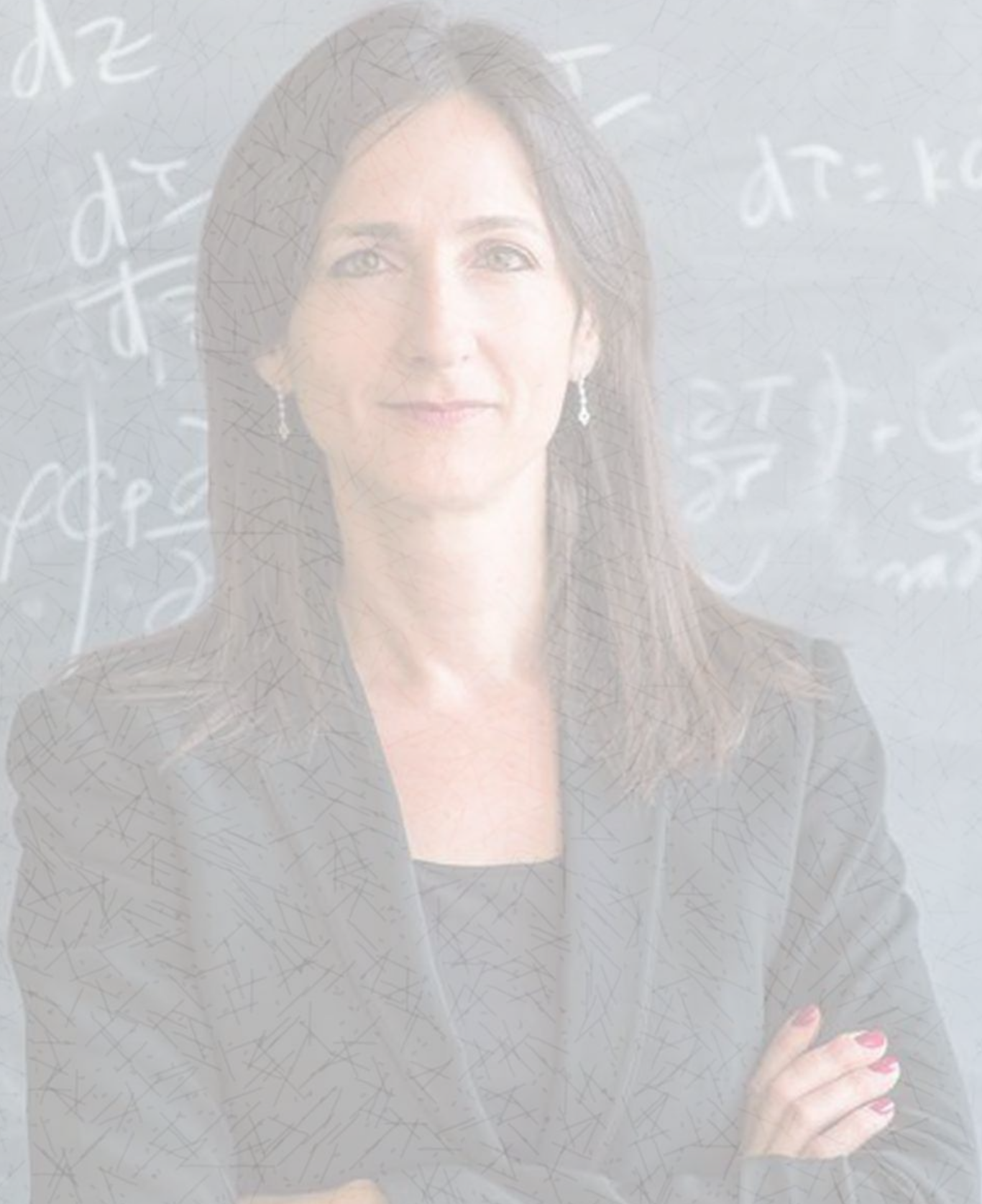
Sy het geweet dat daar in die donker ruimte nog
miljarde sterre was en dat die meeste daarvan planete
het wat om hulle sirkel, net soos die aarde om die son
wentel.

Was hulle ver genoeg om
permanent gevries te word? Was
hulle in daardie lieflike plek –
daardie een kans in 'n miljoen –
waar lewe kon vorm?

Sar Seagar het grootgeword om 'n regte uitheemse jagter te wees. Haar werk by die Massachusetts Instituut vir Tegnologie is om te soek na tekens van lewe op eksoplanete, wat planete buite ons eie sonnestelsel is wat om sterre in verre sterrestelsels wentel.

In die gang buite haar kantoor is 'n plakkaat van een van hulle, 'n rotsagtige woestyn met twee sonne wat in die lug brand, net soos Luke Skywalker se tuisplaneet, Tatooine, in die *Star Wars* flieks.

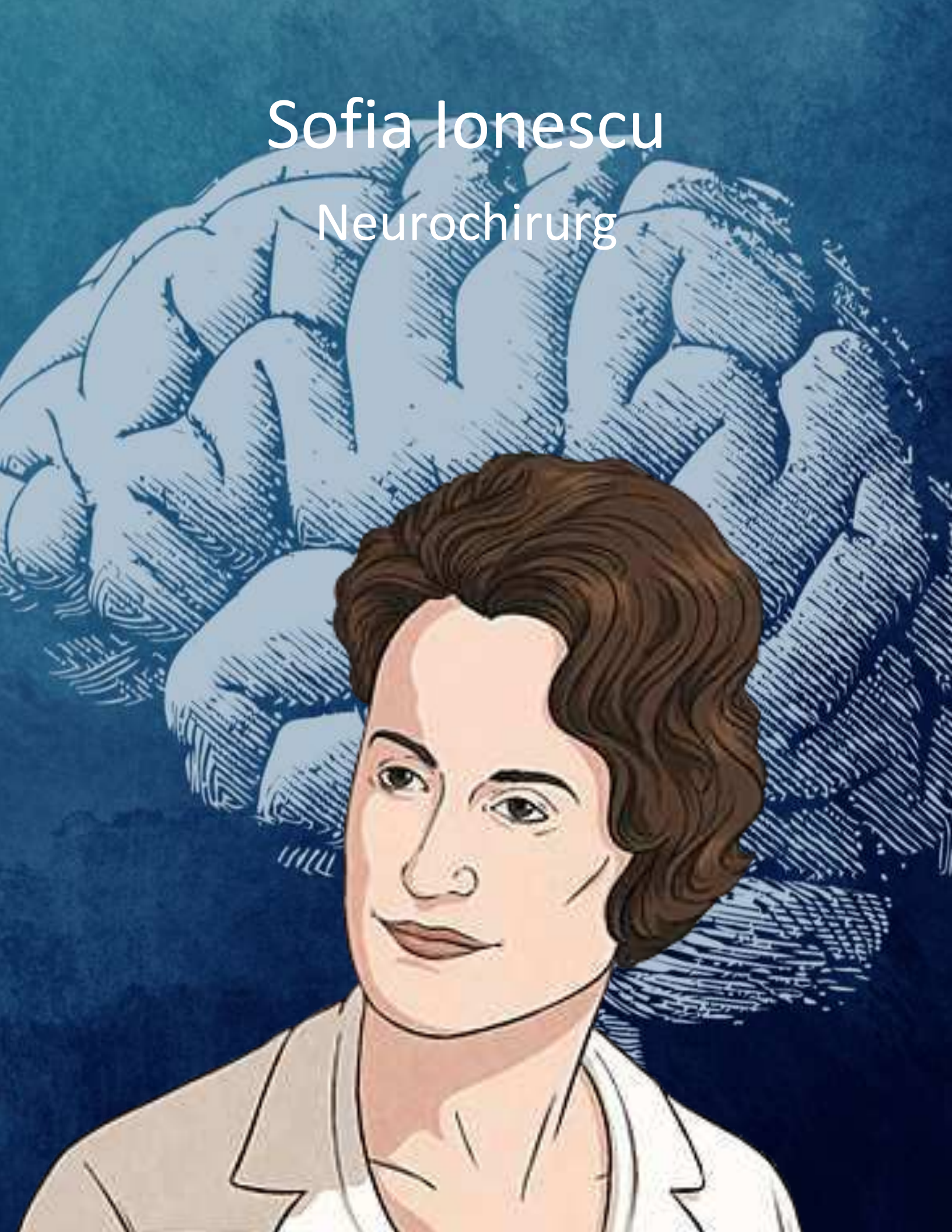

Sara is nie baie prakties nie en erken sy kon nie 'n gloeilamp by die huis verander nie. Maar haar twee seuns is trots op hul ma - 'n gesertifiseerde en een van die voorste astrofisici in die wêreld. Sy kan soms nie hul sokkies vind nie, maar sy sal dalk net 'n heel nuwe aarde vind!

Sofia Ionescu

Neurochirurg

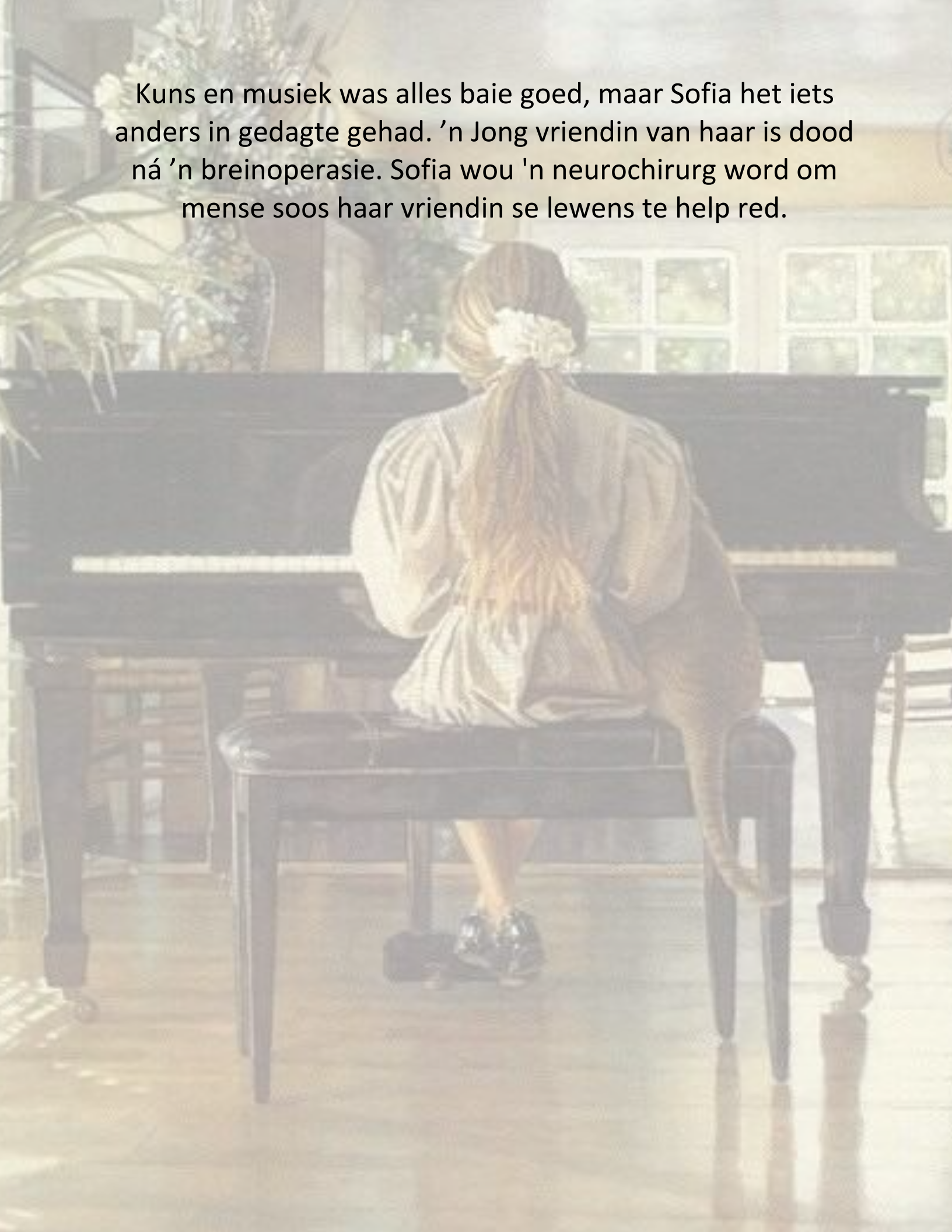
Eens was daar 'n meisie
met wonderlike hande:
sterk en bestendig, met
lang, elegante vingers.

“Met sulke hande kan jy ’n klavierspeler of ’n skilder wees,” het haar onderwyseres gesê.

Kuns en musiek was alles baie goed, maar Sofia het iets anders in gedagte gehad. 'n Jong vriendin van haar is dood ná 'n breinoperasie. Sofia wou 'n neurochirurg word om mense soos haar vriendin se lewens te help red.

Op daardie tydstip was
daar skaars vroulike
dokters in Roemenië, en
vroulike neurochirurge
was oral ter wêreld uiters
skaars.

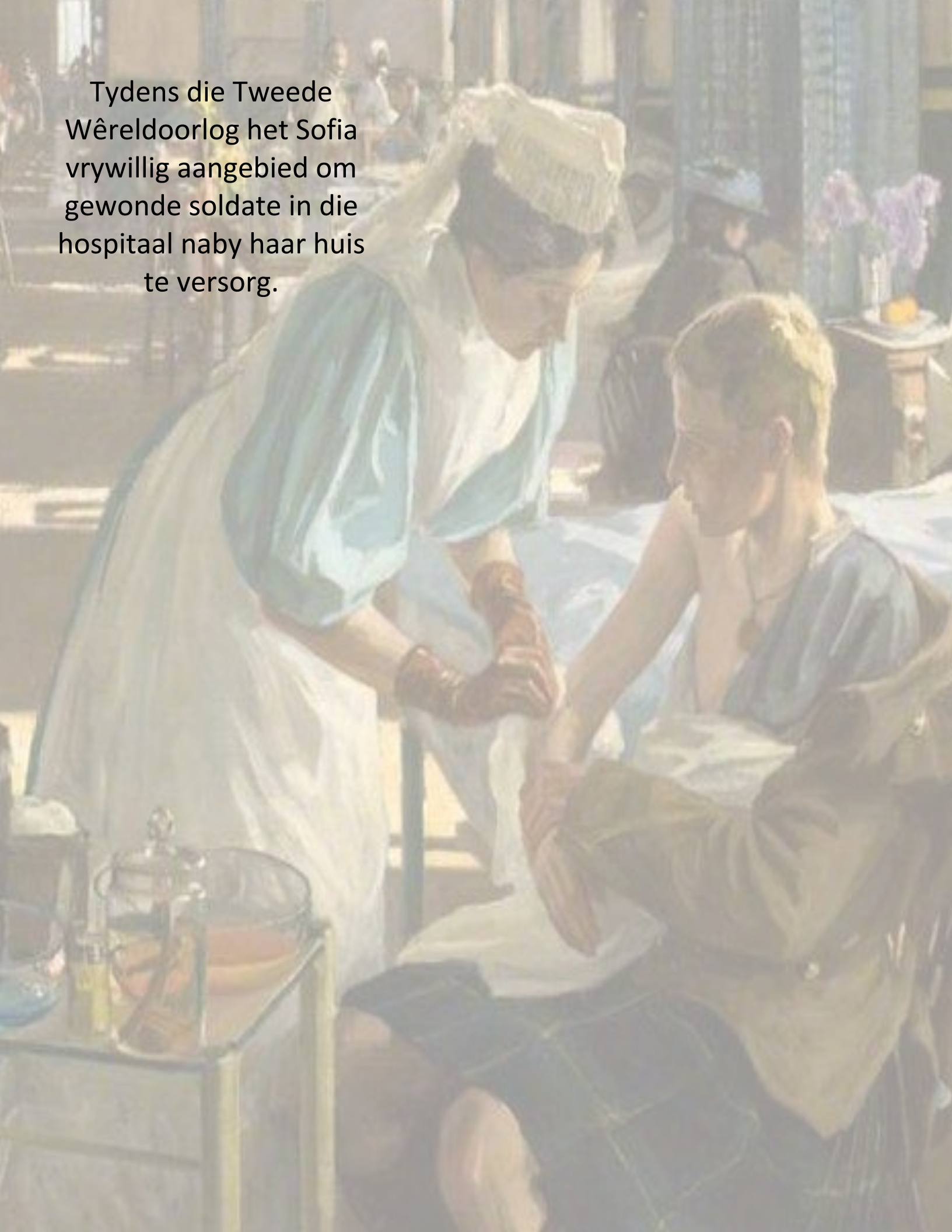
Sofia se onderwysers het nie
gedink sy was slim genoeg
om in mediese skool te kom
nie. Maar sy het hard geleer.

A black and white photograph of a street lamp in the foreground, illuminated. The lamp is a classic design with a glass globe and a metal frame. In the background, there is a weathered building with a window that has multiple panes. The building's facade is cracked and peeling, suggesting age and neglect. The overall mood is somber and evocative.

Deur die lig van 'n straatlamp
wat deur haar
slaapkamervenster geskyn
het, en met haar ma se
konstante ondersteuning, het
sy al haar kursusse en
eksamens geslaag en 'n dokter
geword.

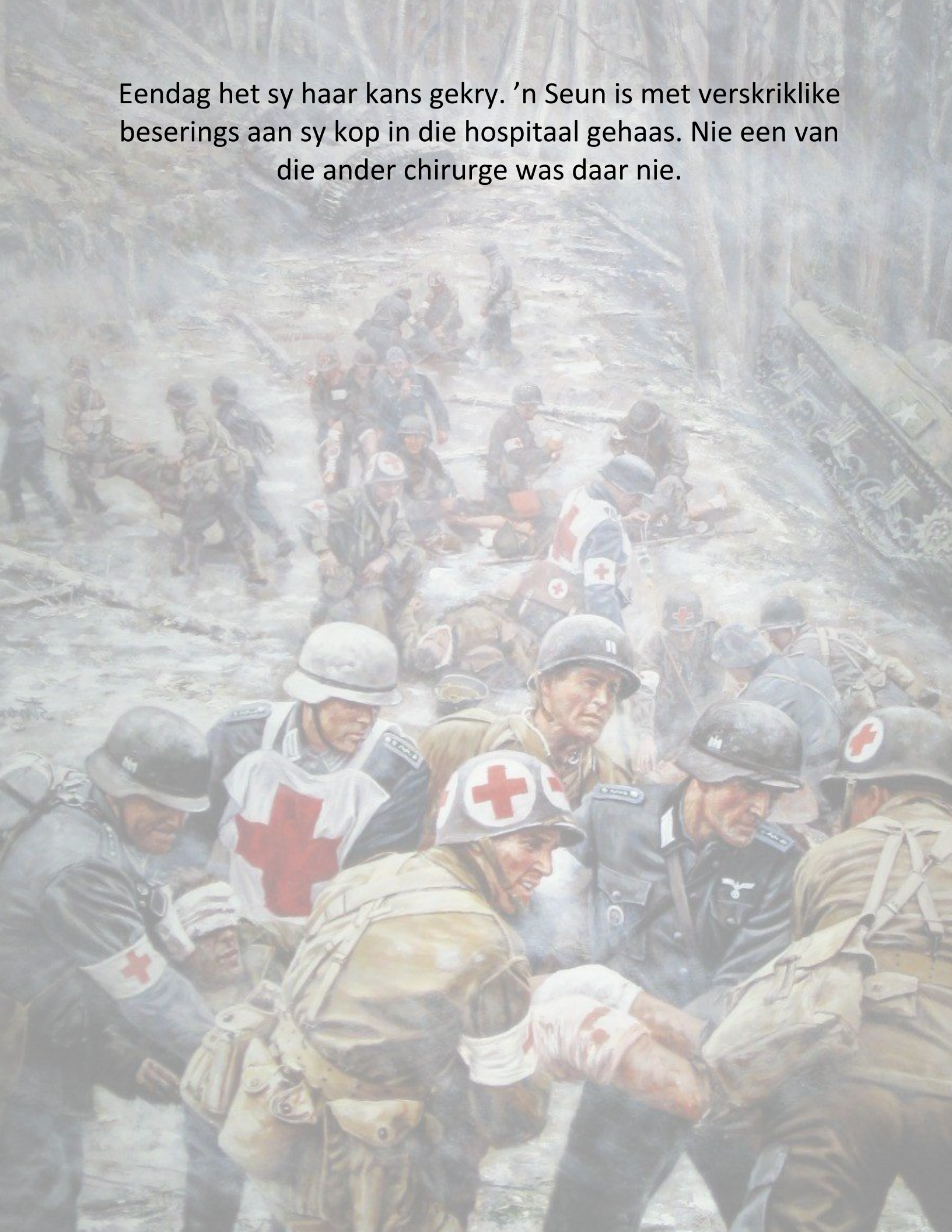
Tydens die Tweede
Wêreldoorlog het Sofia
vrywillig aangebied om
gewonde soldate in die
hospitaal naby haar huis
te versorg.

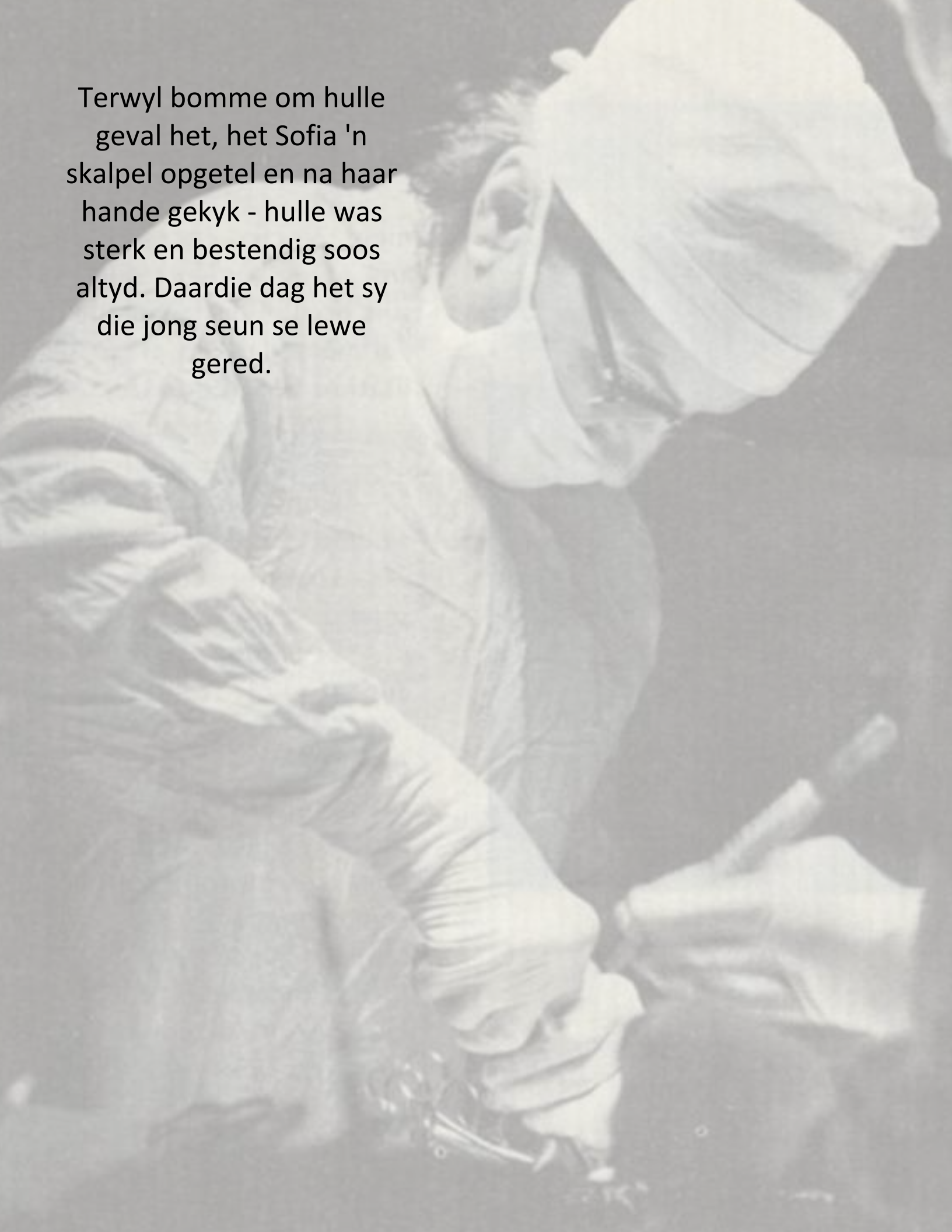
Sy het op hulle geopereer – meestal amputasies uitgevoer
wanneer hul arms of bene so erg beskadig was dat hulle nie
gered kon word nie. Maar sy wou nog die meeste van alles
'n neurochirurg wees wat op die brein opereer.

Eendag het sy haar kans gekry. 'n Seun is met verskriklike beserings aan sy kop in die hospitaal gehaas. Nie een van die ander chirurge was daar nie.

Terwyl bomme om hulle
geval het, het Sofia 'n
skalpel opgetel en na haar
hande gekyk - hulle was
sterk en bestendig soos
altyd. Daardie dag het sy
die jong seun se lewe
gered.

Na die oorlog het
Sofia as neurochirurg
opgelei, en deur haar
lang en
vooraanstaande
loopbaan het sy baie,
baie meer lewens
gered.”

